

केतुः

अन्यग्रहकृतानां चाशुभानां व्याघातायेति" ॥ * ॥

अथ भवकेतोर्लक्षणमाह ।

“भवकेतुरेकारात्रं पृथक् प्राक् सुसुक्ष्मातारकः खिग्धः । हरिणाशूनीपमया प्रदक्षिणावर्त्तया शिखया । यावदेव सुहृत्तान् दर्शनमायाति निर्दिष्टेकासान् । तावदतुल्यं सुमिच्छं रूक्षे प्राणान्तिकान् रोगान्” ॥ भवकेतुः पूर्वस्यां दिशि एकां निशां दृश्यः सुसुक्ष्मोऽल्पः तारको यस्य खिग्धो निर्मलदेहः शिखयोपलक्षितः । कीदृशया हरिः सिंहकण्ठ आशूनीं पुष्कं तदुपमया तदाकारका प्रदक्षिणावर्त्तया यस्याः तथाभूतया स च यावत्संस्थान् सुहृत्तान् दृश्यते तावन्मासान् समं सुमिच्छं निर्दिष्टेत् यदि खिग्धः । रूक्षे तु पुनः प्राणान्तिकान् रोगान् वदेत् । तथा च पराशरः । “अथ जलकेतोः कर्मसमाप्ताः धूम्रादयः प्रीतास्तां अष्टौ प्रादुर्भवन्ति । तत्र त्रयोदश-चतुर्दशाष्टदशवर्षान्तात् दृश्यते । सुमिच्छा क्षेप्या विपर्यया विपरीताः क्षुद्रजन्तुनाश्च वधाय तेषामष्टानां कर्मस्थतीते भवकेतुर्दृश्यते । पूर्वैकेकरात्रं यावत् कृतिकानामन्तरतो वा तत्प्रमाणया शिग्धपाशुभया सिंहलाङ्गुलसंस्थानया प्रदक्षिणा-तामया शिखयोदितः । स यावन्मुहूर्त्तान् दृश्यते तावन्मासान् भवत्यतीव सुमिच्छाय । रूक्षः प्राणहरायाश्च रोगाणां प्रादुर्भावायेति” ॥ * ॥

अथ पद्मकेतोर्लक्षणमाह ।

“अपरेण पद्मकेतुर्गन्धर्वाणामौरो भवेद्विश्वमेकाम् । सप्त करोति सुमिच्छं वर्षाण्यतिहर्षयुक्तानि” ॥ पद्मकेतुः पश्चिमायां दिशि राक्षमेकां दृश्यते कीदृशः मृगालात् गौरः श्वेत इत्यर्थः । दृष्टः सप्तवर्षाणि अतिहर्षयुक्तानि सुमिच्छं करोति । तथा च पराशरः ।

“सप्तवर्षाण्यनुष्ठितं हर्षमावहति जगतः” ॥ * ॥

अथ पश्चिमकेतोर्लक्षणमाह ।

“आवर्त्त इति निशाद्वेऽस्य शिखोऽयश्च निभोऽपरे खिग्धः । यावत्संस्थान् स दृश्यतावन्मासान् सुमिच्छकरः” ॥ निशाद्वे पश्चिमायां दिशि दक्षिणदिगाश्रितशिखः खिग्धो निर्मलमुर्त्तिर्दृश्यते स तु यावत्संस्थान् सुहृत्तान् दृश्यते तावदेव मासान् सुमिच्छं करोति ।

तथा च पराशरः ।

“अथावर्त्तकेतुः श्वेतकेतोः कर्मस्थतीतेऽपरे-ऽर्द्धरात्रेऽस्योदितारकाभया प्रदक्षिणेन तामया शिखयोदितः । स यावन्मुहूर्त्तान् दृश्यते तावन्मासान् अतीव सुमिच्छं नित्ययशोत्सवं जगत्” ॥ * ॥

अथ सम्बर्त्तकेतोर्लक्षणमाह ।

“पश्चात् सन्ध्याकाले सम्बर्त्तौ नाम धूमताम्रशिखः । नभस्त्रिभागनाक्रम्य समुद्राश्रितो रौद्रः” ॥

यावत् एव सुहृत्तान् दृश्यो वर्षाणि हन्ति तावन्ति । भूपांश्च शस्त्रनिपातेरुदर्यक्षं चापि पीडयति” ॥ पश्चादिति । पश्चिमायां दिशि यावतो सुहृत्तान् दृश्यतावन्ति तत्संस्थानि वर्षाणि नाशयति तथा नृपान् संयामेहन्ति । तथोदयर्क्षे

केतुः

यस्मिन्नक्षत्रे उदितो दृश्यते तत्र पीडयति । तथा च पराशरः । अथ सम्बर्त्तको वर्षसहस्रमष्टोत्तरं प्रोथ्य पश्चिमेनास्तं गते सवितरि सन्ध्यायां दृश्यते तन्वीं ताम्बरूपां शूलाभां धूमं विसृजन्तीं दावणां शिखां कृत्वा नभस्त्रिभागनाक्रम्य यावन्मुहूर्त्तान् निशि तिष्ठति तावदर्धरात्रि हन्ति परस्परं शस्त्रौघमपि पार्थिवाः । यानि नक्षत्राणि समाश्रयति वज्रं वोदेति तानि दाहयन्तरं पीडयति तदाश्रितान् देशानिति” ।

तथा च गर्गः ।

“येषां नक्षत्रविषये रूक्षः स ज्वालकोदितः । दृश्यते वज्रमुर्त्तिश्च तेषां विद्यात् महाभयम् ॥ अवर्षंशस्त्रपाशयोर्कोपं दुर्मिच्छमेव च । कुर्यान्मृपतिपीडाञ्च सचक्रपरचक्रतः ॥ यत्र तिष्ठति नक्षत्रे प्रवासं यत्र गच्छति । धूपयेदा स्पृशेदापि हन्यादेशंस्तथाश्रयान् ॥ यस्याभिषेकनक्षत्रं जन्ममं कर्ममं तथा । देशर्क्षं पीडयेदापि स शान्तिपरमो भवेत् ॥ खिग्धः प्रसन्नो विमलः प्रदक्षिणशिखस्तथा । दृश्यते येषु देशेषु शिवं तेषु विनिर्दिष्टेत्” ॥ अथ शुभान् केतून् वर्णयित्वाशुभानां नक्षत्रस्पर्शनाधूपनादुत्पन्नं वक्ष्यामीत्याह ।

“ये शस्त्रास्तान् हत्वा केतुमिराधूपितेऽथवा स्पृष्टे । नक्षत्रे भवति वधो येषां राज्ञां प्रवक्ष्ये तान्” ॥

ये केतवः शस्ताः प्रशस्तफलास्तान् त्वह्मन्तेः केतुभिः नक्षत्रे धूपिते अथवा स्पृष्टे येषां नृपाणां वधो मरणं भवति तान् नृपान् कथयिष्ये तांश्चाधुनाह । “अश्विन्यामश्वकपं भरणीषु किरा-तपार्थिवं हन्यात् । वज्रलास कलिङ्गेषु रो-हिण्यां शूरतेजसपतिम्” ॥ अश्विन्यामभिधूपितायां स्पृष्टायां वा केतुना अश्वकानां जनानामधिपतिं नाशयेत् एवं सर्वत्र । अन्येष्वह । “उशीनरमपि भाग्ये उज्जयनीपमार्थमे । सावित्रे दण्डकाधिपतिं भौजङ्गे असिकेशम् । मघायां अङ्गाधिपं पूर्वर्षपगुण्यां पाण्डनाथम्” ॥ भाग्ये पूर्वर्षपगुण्यां उशीनरम् । आर्यभटे उत्तरफल्गुण्यां उज्जयनी-पतिम् । सावित्रे हस्तायां दण्डकारणनाथम् । भौजङ्गे अश्वेवायां असिका जगत्क्षामीशम् ।

अन्येष्वह ।

“चित्रासु कुवक्षेत्राधिपस्य मरणं समादिष्टेत् । वाचा काशीरकाश्वोर्गौ नृपती प्रामञ्जने न क्षतः” ॥

चित्रासु केतुनाभिधूपितासु स्पृष्टासु च कुवक्षेत्राधिपस्य मरणं वधं केतुपघातः समादिष्टेत् । प्रामञ्जने स्थावां काशीरकाश्वोर्गौ अधिपौ न क्षतः न भवतः । अन्येष्वह । “इक्ष्वाकुकनयाश्च हन्यते यदि भवेदिशाखासु । भैत्रे पुण्ड्राधिपतिं ज्येष्ठासु च सार्वभौमकान्यकुजाधिपवधः” ॥ विशाखासु यदि केतुपघातो भवेत् तदा इक्ष्वा-कुनाथोऽलकनाथश्च हन्यते । इक्ष्वाकवो जनाः । अलका नगरी । अतुराधायां पुण्ड्राधिपतिं हन्यात् । ज्येष्ठासु च सार्वभौमस्य राज्ञो वधः कान्यकुजाधिपस्य च वधः । अन्येष्वह । “मूले

केतुः

नृमद्रकपती जनदेवे काश्रिपो मरणमेति । यौधेयकार्जुनायनशिविवैद्यान् वैश्वदेवे च” ॥ मूले केतुनाभिधूपिते स्पृष्टे वा नृपति मद्रकपति च हन्ति । जनदेवे पूर्वोष्ठादायां काश्रिपति-मरणमेति । वैश्वदेवे उत्तराषाढायां यौधेयकः कार्जुनायनः शिविः वैद्यः एतामृपतीन् हन्ति । अन्येष्वन्येष्वह । “हन्यात् कैकयनाथं पाञ्चनदं सिंहलाधिपं वज्रपम् । नैमिषन्यं किरातपं श्रवणादिषु घटसु षडिमान् क्रमशः” ॥ घटसु श्रवणादिषु हतेषु षडिमांस्पान् क्रमशः क्रमेण हन्यात् । तद्यथा ।

अन्येषु हते कैकयनाथम् । धनिष्ठायां पञ्चन-दाधिपतिम् । शतभिषायां सिंहलाधिपतिम् । प्रामादपदायां वज्राधिपतिम् । उत्तरासु नैमिष-नृपम् । देवतां किराताधिपं हन्यात् ॥ * ॥

अथ केतोर्विशेषमाह ।

“उष्णाभिताडितशिखः शिखी शिवः शिव-तरोऽभिदृष्टः । अशुभः स एव चोलवज्रसितहृन्-चीनानाम्” ॥ यः शिखी केतुः उष्णयाभि-मुख्येन ताडिता हता शिखा मूडा यस्य स शिवः श्रेयस्कारः योऽभिदृष्ट उदितमात्र एव दृष्टः स शिवतरः अतिशयेन शुभप्रदः केतु-रेवं विधव्योक्तानां वज्रानां सितानां हनानां चा-शुभः । चोलाद्याः सर्व एव जनाः ॥ * ॥

अन्यदिशेषमाह ।

“नखा यतः शिखिशिखाभिहता यतो वा-यर्क्षं च संस्पृशति तत्कथितं च देशान् । दिव्यप्रभावनिहतान् स यथा गरुत्मान् भुङ्क्ते गतो नरपतिः परमोगिभोगान्” ॥

यतो यस्यां दिशि शिखिनः शिखा केतुशिखा नखा वक्त्रा तत्र ये देशा यस्यां वा गन्तुं प्रवृत्ता अथ यदि ऋक्षं नक्षत्रं संस्पृशति तत्कथितं च देशान् यस्यां दिशि शिखा नखा तत्र च ये देशा वक्ष्यमाणास्तत्कथितान् नरपती राजा गतो भुङ्क्ते स्वीकरोति । कीदृशान् दिव्योनाप्रतिहतेन प्रभावेण पराक्रमेण निहतान् निर्जितान् कीदृ-शान् परैरन्येभोगिभिर्धुन्यन्ते भोगा ग्रामास्तान् कथं स राजा भुङ्क्ते यथा गरुत्मान् गरुडः दिव्य-प्रभावनिहतान् परमोगिभोगान् भुङ्क्ते परा उत्-कृष्टा ये भोगिनः सर्वास्तेषां भोगाः शरीराण्य-ङ्गानि च तान् यथा येन प्रकारेण तथा ।

तथा च पराशरः ।

“यस्यां दिशि समुत्तिष्ठेत् तां दिशं नाभियोजयेत् । यतः शिखा यतो धूमस्ततो यायावराधिपः । प्रतिलोभो यतः केतुर्यथा ध्यायति पार्थिवः । सामान्यबाह्वनवलस्तद्वाश्रमधिगच्छति” ॥

इति भट्टोत्पलविरचितायां संहिताद्वितीयो केतु-चाराध्यायः ॥ * ॥

अन्यत्र ।

“अनघावक्षिप्यं वा ध्वजशस्त्रगृहोपमम् । तुरङ्गगजद्विधादिशानां पाणि केतवः । शतमेकोत्तरं योस्त्रि सहस्रमपरे विदः ।